

stemmes ikke over, om man foretrækker det ene eller det andet Forslag, thi vi vide Alle, at intet af de to Forslag bliver til Lov, men der stemmes over, om denne Sag skal i Fællesudvalg eller ikke. Det er den virkelige Betydning af denne Afstemning for alle Sider i Salen. Derfor vil jeg ikke stemme for dette Forslag. Jeg vil ikke, som denne Sag er forberedt, yde min Medvirning til, at den skal komme i Fællesudvalg. Jeg tror, at Fællesudvalget er en Institution, som vi meget nødig skulde bruge, især naar det dreier sig om store, alvorlige Spørgsmaal; men jeg tror, at man allermindst skal bruge det med Hensyn til en Sag, der er saaledes forberedt i dette Hing som denne Lov. Skal man have Udsigt til at bruge Fællesudvalg med nogenlunde Held, skulde det være, naar man fra dette Hings Side kunde stille Forslag til Forhandling, som bærer frem af et Flertal af Hinget; men det gjør dette Forslag ikke, det er kun et Mindretal, der slutter sig om det Forslag, der her foreligger. I den Form kan jeg ikke være med til at sende dette Forslag paa Folkethingets Begne til Fællesudvalg. Det ærede Medlem fra Odense (Koch) sagde, at der var ingen Fare ved at sende Sagen i Fællesudvalg. Nei, fra det ærede Medlems Standpunkt er der ikke megen Fare derved, thi han er sikker paa at have et stort Flertal i det kommende Fællesudvalg for sin Anskuelse, men fra det Standpunkt, som jeg og mine nærmeste Venner repræsenterer, er der stor Fare. Thi har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds anstrengt sig saa meget, som han har gjort, for at faae Sagen i Fællesudvalg, og er det endelig lykkes ham, da indstaar jeg ikke for, hvad der kommer ud deraf.

Ordføreren (Thomsen): Jeg tror ikke nu, at det kan nytte at tale om de imaa Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at der deri vilde være nogen virkelig Interesse. Spørgsmaalet, som nu interesserer, det er, hvorledes det vil gaa med det Ændringsforslag, som foreligger nu til eneste Behandling, idet det er oplyst under Forhandlingerne, at Spørgsmaalet om dette Ændringsforslags Vedtagelse eller Forkastelse tillige er Spørgsmaalet om, hvorvidt Hærløvsagen skal fremmes eller standses nu. Om det One eller det Andet vil ske, det vil jo væsentlig afhænge af den Stilling, som bliver indtagen af mine Meningsfæller, idet en Del af Hinget bestemt har udtalt at ville stemme imod Forslaget, og kun de Medlemmer, som høre til den Gruppe, som har opstillet det, have erklæret at ville stemme for det, inebens vor Stilling har været den, at vi have sagt, at vi vare villige til at gjøre det, dersom vi kunde se, at vi derved muligt kunde gjøre noget virkelig Nyttigt for Sagen; men at vi vare bestemte paa at stemme imod det, naar det stillede sig saaledes for os, at vi ingen Nyttie kunde gjøre

ved det Modsatte, men tvertimod kun gjøre Skade. Det Spørgsmaal, som jeg og de Meningsfæller, som jeg repræsenterer, i dette Dødblik maa opkaste for os, er da dette: Kan det være gavnligt og nyttigt at fremme Sagen videre, saaledes som den staar nu? I bekræftende Fald maa vi altsaa stemme for Forslaget, i modsat Fald imod det. Jeg staar nu rigtig nok paa et Standpunkt, der er forskjelligt fra det, som blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch). Det vilde for mig have været umuligt at kunne stemme for det foreliggende Ændringsforslag efter den Motivering, at jeg skulde finde, at det foreliggende Ændringsforslag var nogenlunde brugeligt, og at det, som var kommet frem før vore Forhandlinger idag fra deres Side, som have motiveret det, paa nogen Maade kunde gjøre det forsvareligt for os at gaa den Vej. Sagen stiller sig imidlertid ganske anderledes efter de Udtalelser, der nu idag ere komne frem fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Sagen stiller sig meget anderledes; thi de Udtalelser, der ere komne frem idag, have paa mig gjort et høist forskjelligt Indtryk fra de Udtalelser, som vi have læst og hørt tidligere. Ikke alene er det i Formen ikke lenger „Jupiter tonans“, ikke længere Paven, som fordrer Gangen til Canossa, men det er det ærede Medlem af Udvalget, som erklærer, at han respekterer det Standpunkt, som vi, der have en anden Anskuelse end han, virkelig indtage. Men ogsaa i Indholdet vare hans Udtalelser idag væsentlig forskjelligere fra tidligere. Der ligger navnlig den Erkendelse deri, at han bestemt har set, at vi ikke ville gaa ind paa den Betragtning, vi have maattet se i hans tidligere Udtalelser, at det, som vi ved denne Leilighed stemte for, var Folkethingets Forslag; han har erkendt, at vi, selv om vi bringe Sagen det Offer nu atter at stemme for hans Forslag, dog fremdeles, idet Sagen gaar over til Fællesudvalget, ubelukkende staa paa det Standpunkt, vi have høvdet i vor Erklæring, og som i nærværende Tilfælde falder sammen med Landsthingets Standpunkt. Det ærede Medlem har derved erkendt, at naar vi komme sammen inde i Fællesudvalget, staa paa den ene Side han med 500,000 Kr. under det Bestaaende, og paa den anden Side staa vi med 700,000 Kr. over det Bestaaende. Det ærede Medlem har sagt, at han vil række loyalt Haanden til, at vi kunne mødes. Stulle vi mødes, forudsætter jeg som givet, at det maa være midtvejs. — Efter hvad der saaledes er kommet frem idag fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og efter hvad der igrigt er passeret i denne Sag, betragter jeg derfor nu det ærede Medlem og hans Meningsfæller ligesom os for at være „bound by honour“ til at gjøre det Yderste for at fremme denne Sag og mødes paa Midtveien, og af Hensyn dertil skal jeg være villig til for min Person, hvor nødig jeg end i